

- (3) Sąd błędnie stwierdził, że Rada nie dopuściła się nadużycia władzy. Po pierwsze, Sąd nie przeprowadził żadnej konkretnej analizy dotyczącej wnoszącego odwołanie. Po drugie, Sąd przyjął błędne założenie, iż brak konkretnych dowodów nie jest istotny.
- (4) Sąd błędnie stwierdził, że Rada nie naruszyła zasady dobrej administracji. Po pierwsze, przedstawione przez Sąd rozważania dotyczące obowiązku bezstronności Rady są błędne. Po drugie, Sąd naruszył zakres obowiązku starannego ustalenia okoliczności faktycznych. W tym względzie należy także stwierdzić naruszenie uprawnień proceduralnych wnoszącego odwołanie.

Sąd błędnie stwierdził, że Rada nie popełniła żadnego „oczywistego błędu w ocenie”. Po pierwsze, Sąd naruszył obowiązek kontroli w odniesieniu do zaskarżonego aktu, nie przeprowadzając badania procedury prowadzącej do jego przyjęcia. Sąd błędnie stwierdził, że Rada może oprzeć się jedynie na piśmie Ukrainy. Sąd nie uwzględnił zatem ciężącego na Radzie obowiązku przeprowadzenia dodatkowych ustaleń. Ponadto Sąd naruszył zakres niedawnego orzecznictwa Trybunału dotyczącego środków ograniczających. Ponadto argumentacja Sądu jest w znacznej mierze wyłącznie polityczna i nie uwzględnia ona znaczenia praw podstawowych w państwie trzecim.

⁽¹⁾ Dz.U. 2015, L 62, s. 25.

⁽²⁾ Dz.U. 2015, L 62, s. 1.

**Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 13 lipca 2017 r. w sprawie T-65/15,
Talanton AE/Komisja Europejska, wniesione w dniu 13 września 2017 r. przez Talanton AE –
Symvouleftiki-Ekpaideftiki Etaireia Dianomon, Parochis Ypiresion Marketing kai Dioikisis
Epicheiriseon**

(Sprawa C-539/17 P)

(2017/C 374/31)

Język postępowania: grecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Talanton AE – Symvouleftiki-Ekpaideftiki Etaireia Dianomon, Parochis Ypiresion Marketing kai Dioikisis Epicheiriseon (przedstawiciel: adwokat K. Damis)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

- Uchylenie w całości wyroku Sądu Unii Europejskiej wydanego w dniu 13 lipca 2017 r. w sprawie T-65/15, Talanton AE – Symvouleftiki-Ekpaideftiki Etaireia Dianomon, Parochis Ypiresion Marketing kai Dioikisis Epicheiriseon/Komisja Europejska;
- uwzględnienie skargi spółki Talanton AE z dnia 6 lutego 2015 r.;
- oddalenie żądania wzajemnego Komisji;
- obciążenie Komisji kosztami poniesionymi przez wnoszącą odwołanie.

Zarzuty i główne argumenty

- 1) Błędne zastosowanie zasady dobrej wiary w wykonywaniu umowy, o której mowa – Naruszenie przepisów dotyczących podwykonawstwa zawartych w mającym zastosowanie rozporządzeniu finansowym:
- Sąd dokonał błędnej analizy art. 1134 belgijskiego kodeksu cywilnego w odniesieniu do zastosowania zasady dobrej wiary w wykonywaniu umowy.
 - Sąd dokonał błędnej wykładni przepisów dotyczących podwykonawstwa zawartych w art. 130 i nast. rozporządzenia (UE) nr 2342/2002 i w postanowieniach umownych I.II.2.4 i II.13.1 przewidzianych w umowie ramowej zawartej pod numerem FP7/2009/1.

- 2) Błędna wykładnia i błędne zastosowanie postanowienia umownego i oczywisty błąd w ocenie dowodów:
- Sąd dokonał błędnej wykładni postanowienia II.22 „Kontrola i audyty” w załączniku II do zawartej umowy, odrzucając niesłusznie wnioski, jakie skarżąca/wnosząca odwołała zgłosiła w tym względzie.
- 3) Oczywisty błąd w ocenie dowodów i brak uzasadnienia:
- Sąd dopuścił się błędu, przeinaczając w oczywisty sposób kluczowe dowody, na które powołała się wnosząca odwołanie i które zostały uznane przez drugą stronę postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 15 września 2017 r. – Komisja Europejska/Królestwo Belgii

(Sprawa C-543/17)

(2017/C 374/32)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Hottiaux, L. Nicolae, G. von Rintelen, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Belgii

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie przyjmując w terminie do dnia 1 stycznia 2016 r. wszystkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/61/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie środków mających na celu zmniejszenie kosztów realizacji szybkich sieci łączności elektronicznej (Dz.U. L 155, s.1), a w każdym razie nie informując Komisji o takich przepisach, Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom, jakie ciąży na tym państwie na mocy art. 13 wskazanej dyrektywy;
- zobowiązanie Królestwa Belgii, na podstawie art. 260 ust. 3 TFUE, do zapłaty okresowej kary pieniężnej w kwocie 54 639,36 EUR dziennie od dnia ogłoszenia wyroku w niniejszej sprawie, z tytułu uchybienia zobowiązaniu do poinformowania o środkach transpozycji dyrektywy 2014/61/UE;
- obciążenie Królestwa Belgii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na podstawie art. 13 dyrektywy 2014/61/UE państwa członkowskie były zobowiązane do przyjęcia krajowych środków transpozycji w terminie do dnia 1 stycznia 2016 r. Komisja twierdzi, że Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom, jakie ciąży na tym państwie na mocy wskazanego przepisu.

Komisja proponuje w swej skardze, aby na Królestwo Belgii została nałożona okresowa kara pieniężna w kwocie 54 639,36 EUR dziennie.

Postanowienie prezesa drugiej izby Trybunału z dnia 14 lipca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof – Austria) – Umweltverband WWF Österreich/Landeshauptmann von Tirol

(Sprawa C-663/15) ⁽¹⁾

(2017/C 374/33)

Język postępowania: niemiecki

Prezes drugiej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 111 z 29.3.2016.